

Πόσες Μανωλάδες χωράει η χώρα;

του Barikat

Πόσους μικρομεσαίους χωράει αυτή η χώρα;

Είναι ένα από τα πιο ονομαστά βιβλιοπωλεία στην Αθήνα και μάλιστα εκτός κέντρου. Κρίση, αλλά οι δουλειές δεν πάνε άσχημα. Μέσα στην κρίση καταφέρνει να ανοίξει νέο κατάστημα. Προσλαμβάνει μία εργαζόμενη με 500 ευρώ. Βάζει μία παλιά (800 ευρώ) να την εκπαιδεύσει για δύο μήνες. Μετά από την εκπαίδευση θυμήθηκε ότι η παλιά δεν ήταν «και τόσο καλή υπάλληλος» και έτσι την απολύει. Την απόλυση ακολουθούν μια σειρά από κινητοποιήσεις έξω από το κατάστημα. Η απάντηση του βιβλιοπωλείου είναι να προσλάβει έναν μπράβο (υπάλληλο θέλαμε να πούμε). Σε κάθε περίπτωση αρνείται να επαναπροσλάβει την εργαζόμενη. Προτιμάει να τα δίνει στον μπράβο.

Αν σκεφτούμε τα παραπάνω, με καθαρά οικονομικούς όρους δεν βγάζουν πολύ νόημα. Μεγάλη φασαρία για να γλυτώσει τρία κατοστάρικά. Την ίδια στιγμή όμως προσλαμβάνει και άλλο υπάλληλο. Κάτω από 4 κατοστάρικά δεν νομίζουμε να παίρνει. Πως εξηγείται αφού «για τα λεφτά τα κάνεις όλα»; Για τα λεφτά, αλλά για να "βγουν" τα απαραίτητα λεφτά, το απαραίτητο κέρδος, προηγείται κάτι άλλο. Προηγείται το σπάσιμο της αξιοπρέπειας και του εργατικού τσαμπουκά. Ακριβώς αυτό προσπαθεί να κάνει και ο συγκεκριμένος κύριος. Γιατί αν δεν υπάρχει εργατικός τσαμπουκάς, αξιοπρέπεια και αλληλεγγύη τα υπόλοιπα τα βρίσκουμε.

Δηλαδή κάτι σημαντικό παίζεται αυτές τις μέρες στο Χαλάνδρι, στο βιβλιοπωλείο Ευριπίδης. Ο αντίπαλος το έχει καταλάβει. Απόδειξη η επιστολή του εργοδοτικού συλλόγου Ένωση Ελληνικού Βιβλίου (ΕΝ.ΕΛ.ΒΙ.). Μια επιστολή που ζητάει από τον εμπορικό σύλλογο να πάρει μέτρα για την προστασία της επιχειρηματικότητας. Δεν είναι ωραία εικόνα μια στις δεκαπέντε το εμπορικό κέντρο να γεμίζει με τρελούς που μιλάνε για εργατικά δικαιώματα.

Πόσους μετανάστες χωράει αυτή η χώρα;

Νίκος Σοφιανός, μικρομεσαίος και αυτός. Με βάση το βιογραφικό του είναι επικεφαλής των εταιριών Shelman Sofianos Παρκέτα α.ε., Ξενοδοχείο Λητώ Υδρας α.ξ.ε., Sofrom Parquet s.a. (Ρουμανία), και Nasia Real Estate Development s.r.l. (Ρουμανία). Επίσης έχει διατελέσει μέλος του Γ.Σ. του Σ.Ε.Β. (1999 – 2005), αντιπρόεδρος των ξένων επενδυτών Ρουμανίας (2006-2009), μέλος του Δ.Σ. του Ε.Β.Ε.Α. (1997 – σήμερα) και μέλος του Δ.Σ. του Invest in Greece (2009 – σήμερα). Καλεσμένος σε κεντρική εκπομπή να συμμετάσχει στο κοινό (ως εκπρόσωπος των «μικρομεσαίων») και έχει δικαίωμα να κάνει μια ερώτηση στον επικεφαλής του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην ερώτηση του αρχίζει να διαβάζει αποσπάσματα από το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ που αναφέρεται στα δικαιώματα των μεταναστών στην εργασία και στην εξασφάλιση άδειας εργασίας κτλ. Ο «πατέρας τριών παιδιών που έχει την ατυχία να ασκεί το επιχειρείν σήμερα» (δικά του λόγια) καταλήγει λοιπόν και αναρωτιέται για το πώς δεν βλέπει η αριστερά ότι με θέσεις σαν τις παραπάνω ενισχύει και την Χρυσή Αυγή και την ανεργία στη χώρα.

Θα μπορούσε να είχε ρωτήσει πολλά άλλα. Όπως για το πώς θα γίνει πιο εύκολη η πρόσβαση σε δάνεια. Για την ανάπτυξη, που θα φέρει μεγαλύτερη κατανάλωση και άρα

καλύτερο κύκλο εργασιών. Δεν το έκανε όμως. Ρώτησε για τους μετανάστες. Μάλιστα αναρωτήθηκε πως είναι δυνατό να θέλει κάποιος να αποκτήσουν άδεια εργασίας και να δουλεύουν νόμιμα; Δηλαδή ρώτησε για το μισθό. Γιατί αν έχουν άδεια εργασίας τότε θα είναι πιο εύκολο να έχουν και άλλα δικαιώματα όπως συλλογική σύμβαση. Θα μπορούν πιο εύκολα να οργανωθούν και να διεκδικήσουν.

Αν τώρα ρίξετε ξανά μια ματιά στο βιογραφικό του συγκεκριμένου κυρίου μπορείτε να φανταστείτε σε διάφορες από τις δραστηριότητες του την «απασχόληση» μεταναστών. Μπορούμε να φανταστούμε την αγωνία του για το Invest in Greece και για τις δουλειές του στην Ρουμανία. Πολύ καλά έκανε λοιπόν και ρώτησε για τον μισθό αυτός ο «μικρομεσαίος» από το ΕΒΕΑ. Δεν ξέχασε όμως να προσπαθήσει να στήσει και μία συμμαχία. Μία συμμαχία του έλληνα εργάτη που μένει άνεργος, με τον υπαρκτό ή πιθανό εργοδότη του. Συμμαχία ενάντια σε αυτούς που μιλάνε για δικαιώματα των μεταναστών. Δηλαδή αυτών που «μας παίρνουν τις δουλειές».

Πόσες Μανωλάδες χωράει αυτή η χώρα;

Ο πρωθυπουργός της χώρας ξεκινάει περιοδεία. Στην πρώτη του στάση στη Μάλτα αναφέρεται στην τραγωδία που ζει η χώρα του. Μία χώρα στην οποία υπάρχουν «τόσοι άνεργοι όσοι είναι και οι παράνομοι μετανάστες». Κατανοούμε προφανώς ότι η συσχέτιση δεν έγινε τυχαία. Δεν θα ήταν το ίδιο αν έλεγε ότι στην χώρα οι άνεργοι είναι όσοι και τα κοτόπουλα. Το ζήτημα είναι να δουν οι άνεργοι ένα εχθρό για την κατάσταση τους (και τα κοτόπουλα η αλήθεια είναι ότι δεν προσφέρονται για αυτό). Ο πρωθυπουργός ως εκπρόσωπος του λαού μεταφέρει μια κραυγή αγωνίας, την ίδια που εξέφρασε και ο μικρομεσαίος φίλος μας: «πόσοι μετανάστες χωράνε σε αυτή τη χώρα»;

Ας προσπαθήσουμε να δώσουμε μία τεκμηριωμένη απάντηση στο παραπάνω ερώτημα. Αλλά επειδή σημασία δεν έχει η απάντηση, αλλά η μέθοδος, θα παραθέσουμε ολόκληρο τον συλλογισμό μας. Στην Μανωλάδα κανένας δεν αναρωτήθηκε πόσοι μετανάστες χωράνε. Το έχουν λύσει το θέμα και η απάντηση είναι: όσοι χρειαστεί. Το όσοι χρειαστεί συνήθως μεταφράζεται σε μία αναλογία ντόπιοι/μετανάστες, 1/5. Αφού λοιπόν η Μανωλάδα με αυτή την αναλογία κατάφερε να είναι ένα «θαύμα ανάπτυξης» η απάντηση είναι ότι η Ελλάδα χωράει 55 εκατομμύρια μετανάστες. Αν θέλουμε τώρα να το πάρουμε κάπως αλλιώς, το ερώτημα είναι: «πόσες Μανωλάδες χωράει αυτή η χώρα»; Η αλήθεια είναι ότι στο συγκεκριμένο δεν έχουμε απάντηση, αν και αυτά που σκεφτόμαστε μας τρομάζουν κάπως. Το καλό όμως είναι ότι πέρα από τα μαθηματικά υπάρχει και η σύγκρουση. Χωράνε λοιπόν όσες Μανωλάδες αφήσουμε να χωρέσουν. Δεν μπορούμε λοιπόν παρά να είμαστε με όλους αυτούς που δίνουν μάχη για να μην υπάρχει χώρος για καμία Μανωλάδα.